

We shall overcome

Per Eloi A el dg., 09/09/2007 - 09:00

Guanyarem

Bruce Springsteen

-

We shall overcome

Lletra original

We shall overcome, we shall overcome
We shall overcome someday
Here in my heart, I do believe
We shall overcome someday
Well we'll walk hand in hand
We'll walk hand in hand
We'll walk hand in hand someday
Here in my heart, I do believe
We'll walk hand in hand someday
Well we shall live in peace, we shall live in peace
We shall live in peace someday
Here in my heart, I do believe
We shall live in peace someday
Well we are not afraid, we are not afraid
We shall overcome someday
well here in my heart, I do believe
We shall overcome someday
We shall overcome, we shall overcome
We shall overcome someday
Here in my heart, I do believe
We shall overcome someday
We shall overcome someday

Lletra traduïda

Venceremos, venceremos
Algún día venceremos
En mi corazón yo lo creo
Algún día venceremos
Caminaremos cogidos de la mano
Caminaremos cogidos de la mano
Caminaremos cogidos de la mano algún día
Aquí en mi corazón yo lo creo
Caminaremos cogidos de la mano algún día
Viviremos en paz, viviremos en paz
Algún día viviremos en paz
Aquí en mi corazón yo lo creo
Algún día viviremos en paz
No estamos asustados, no estamos asustados
Algún día venceremos
Aquí en mi corazón yo lo creo
Algún día venceremos
Algún día venceremos
Algún día venceremos
En mi corazón yo lo creo
Algún día venceremos
Algún día venceremos

... ja està guanyat, malgrat tot.

La canción de protesta política más importante de todos los tiempos en cualquier lugar del mundo donde la gente luche por la justicia y la igualdad. Originalmente era un himno baptista, se incorporó al movimiento sindical en los años 30 y se popularizó entre los trabajadores por los derechos civiles en los 50 en el colegio "Highlander Folk" en Tennessee.

Qui ha de vèncer? Quin és el premi?... són els desheredats i els qui pateixen qualssevol opressió, és el premi d'una vida plena. Jesús ja ho ha aconseguit, la ressurrecció és la garantia de Déu que diu "Aquest ha guanyat" (els antics en deien "seure a la dreta de Déu Pare"). Però el món segueix patint com qui infantia una criatura, però nosaltres ens mantenim fermes en una esperança que superarà de molt el que ens puguem imaginar, perquè les esperances superen qualssevol expectativa: "*Jo penso que els sofriments del món present no són res comparats amb la glòria que s'ha de revelar en nosaltres. Perquè l'univers creat espera amb impaciència que la glòria dels fills de Déu es reveli plenament: l'univers creat es troba sotmès al fracàs, no de grat, sinó perquè algú l'hi ha sotmès, però manté l'esperança que també ell serà alliberat de l'esclavatge de la corrupció i obtindrà la llibertat i la glòria dels fills de Déu. Sabem prou bé que fins ara tot l'univers creat gemega i sofreix dolors de part. I no solament ell; també nosaltres, que posseïm l'Esperit com a primícies del que vindrà, gemeguem dins nostre anhelant de ser plenament fills, quan el nostre cos sigui redimit. Hem estat salvats, però només en esperança. Ara bé, veure el que s'espera no és esperança: allò que es veu, per què s'ha d'esperar? Però nosaltres esperem allò que no veiem, i ho anhelem amb constància.*" (Rm 8, 18-25) Aquesta esperança no ens aliena del món sinó que ens mena a viure ja, ara i aquí, com Jesús. L'evangeli és per viure'l sense rebaixes en aquesta terra.
